

Sider om og finde Italien? Det kunde han ikke af sig selv.

Af den Slags smaa Eksempler har jeg oplevet i Hundredvis i 13 Aar — jeg tror ikke, jeg overdriver, naar jeg siger i Hundredvis —, jeg har bestandig eksperimenteret, og saadanne Eksempler har dokumenteret for mig, at om end Folkeskolens Elever har visse Kundskaber og kan svare paa Spørgsmaal, naar de ligger i visse faste Baner, som Eleverne er forberedte paa, er Eleverne dog uden Friskhed og uden Initiativ til at flytte om paa Brikkerne, naar de skal gøre det selv. Derfor mener jeg, at ogsaa Folkeskolens Tilstand tyder paa, at der kræves ikke blot en forbedret Folkeskoleundervisning, men ogsaa en forbedret Læreruddannelse, thi Forhold som de, jeg har fremdraget, maa i nogen Grad skyldes Læreruddannelsen.

Jeg mener da at have paavist fra forskellige Sider, at Læreruddannelsen bør forbedres, og jeg kan føje til ganske kort, som det ogsaa blev udtalt af den første ærede Taler, at den Erkendelse var den tidligere Kultusminister, Enevold Sørensen, ogsaa kommet til. Ligeledes har jo Institutioner som Danmarks Lærerforening, Københavns Kommunalærerforening, Seminarielærerforeningen krævet en forbedret Læreruddannelse. Det er ganske rigtigt, som det blev sagt af det ærede Medlem fra Nørresundby (Nørsgaard), at Kravene ikke er kommet saa stærkt frem her i Rigsdagen, men det er mit Indtryk, at dette mere skyldes en Angst for, at en Kommission skal komme til at gaa i en fejl Retning, end det skyldes et Ønske om ikke at faa en Kommission nedsat.

For mig staar det da saaledes, at en Reform er nødvendig. Saa er det næste Spørgsmaal: Er det bedst at faa denne Reform ved Hjælp af en Kommission? Jeg synes, at det første, man skulde spørge sig selv om, er: Kan en Reform ikke finde Sted om ad Lærerne selv? Det er en af de Ting, hvorom der hersker alt for stor Overtro, at ministerielle Anordninger kan hjælpe væsentlig paa Pædagogik. Man maa med Hensyn til ministerielle Anordninger, hvor det drejer sig om Pædagogik, være i det væsentlige tilfreds, hvis de ikke gør Skade. Men hvis Rammerne var saaledes, at Lærerne selv kunde lægge Undervisningen om, kunde der derved haabes paa en forbedret Undervisning. Jeg maa sige, at det er min Mening, at det, der er sket, er virkelig det, at Semi-

narieleærerne har omlagt Undervisningen og lagt den om til det bedre. Men derved er det netop blevet klart, at der maa en Reform til, for det, der er sket, er det, at de paa mange Punkter har forladt den gamle Remseri- og Udenadsmetode, og idet de skal skride til en Fordybelse i Stoffet, er der simpelt hen sket det, at Tiden ikke slaar til. Og da der samtidig er kommet nye Fag og dermed Fagtrængsel, er man strandet netop paa den Opgave at reformere hele Seminarieundervisningen indefra.

Saa er da Spørgsmaalet, om Seminarieundervisningen kan reformeres af Administrationen eller af Lovgivningen. Jeg maa sige, at Administrationen har for ikke længe siden gjort et Forsøg i den Retning. Den udsendte i 1913 et Udkast til Seminarieverdenen, og Følgen blev, at paa et Møde i Odense den 30te November 1913 bad Repræsentanter fra-saa at sige hele Seminarieverdenen, om de ikke maatte faa en Forhandling med Ministeriet, for det Udkast, som Ministeriets Embedsmænd havde udarbejdet, var saa utilfredsstillende, at man nødigt vilde begynde at behandle det i Detaillerne. Der kom en Forhandling i Stand, og der kom ogsaa nogle mindre Forbedringer i Udkastet, men Forbedringer, der gav Seminarieforeningens Generalforsamling Anledning til at udtale, at nu havde den Vej vist sig ufremkommelig, og nu maatte man ønske en Kommission.

Naar jeg mener, at hverken en Lovgivningsmagt eller en Regering er i Stand til paa tilfredsstillende Maade at tumle med hele dette Spørgsmaal, skyldes det til Dels den Omstændighed, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) omtalte, at dette Spørgsmaal, skønt det paa en vis Maade er simpelt, rummer overordentlig mange Sider og Problemer, og jeg vil gerne, uden at fordybe mig i Realiteter eller give min Tilslutning til nogen positiv Mening, have Lov til, ligesom det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds gjorde, at pege paa en Række Punkter for at vise, hvor mangesidigt et Livsforhold der ligger bag den Reform, som der her er Tale om. For det første er der Spørgsmaalet, om Adgangen til Seminarierne skal betinges af, at Eleverne kun har Almueskolekundskaber, eller de skal være Realister, eller de skal have Studentereksamen. Dernæst er der Spørgsmaalet, om Uddannelsen skal være 3-aarig eller 4-aarig. Endvidere